

niske, religiøse og kulturelle baggrunde, som der er i det danske samfund. Det måler vi ikke endnu i det offentlige.

Men vi tog et stort skridt i den rigtige retning tidligere på året, da oppositionen med Socialdemokraterne i spidsen fik indført et klageorgan for diskrimination på arbejdsmarkedet. Det klageorgan ville få meget, meget travlt, hvis det forslag, som fru Louise Frevert fra Dansk Folkeparti har fremsat, blev virkelighed.

Jeg må sige med det samme, at det gør det ikke med Socialdemokraternes stemmer. For med sin groteske udformning, hvor kristne og jødiske symboler fritages, mens muslimske kvinder helt åbenbart udpeges som problemets kerne, kan forslaget ikke blive mere diskriminerende.

Forslaget vil være en krænkelse af den enkeltes frihed. Det vil være meget udansk at bruge loven, arbejdsretten eller ligefrem straffeloven til at bestemme, hvad mennesker skal tage på, når de står op om morgenen.

Som forslagsstillerne selv skriver i fremsættelsen, har vi en lang tradition for fornuftige uskrevne regler for, hvordan man klæder sig som offentligt ansat. Sådan skal det fortsat være. Hvis nogen overhovedet skal have indflydelse på dresscoden i skolen, må det være den lokale skolebestyrelse. Der er petitessegrænser for, hvad vi herinde skal stikke næsen i.

Socialdemokraterne er klar til at stille krav til flygtninge og indvandrere, når det gælder de mest grundlæggende værdier i det danske samfund. Demokrati, ytringsfrihed, menneskerettigheder, ligestilling og religionsfrihed er ukrænkelige danske og socialdemokratiske værdier. Dem forventer vi man deler, når man bor i Danmark. Ellers tager vi meget gerne en debat om det. Derfor er det også paradoksalt, at forslagsstillerne forbryder sig mod mindst et af kravene, nemlig kravet om at religionsfriheden er ukrænkelig. Det er skræmmende.

Kl. 15.55

Forslagsstillerne mener, at de giver de muslimske piger en hånds-række, fordi pigerne er tvunget af deres mænd, fædre eller patriarkalske tradition til at bære tørklæde. Den situation forekommer ganske givet. Men det allerallerværste, der kan ske for de her piger, er, at de først bliver holdt uden for folkeskolen og siden arbejdsmarkedet på grund af deres påklædning. Det vil være en bombe under integrationen.

Der er tale om ren symbolpolitik, der skal vise vælgerne, at Dansk Folkeparti tør gå linen

ud, når det gælder chikane af muslimer. Hvis Dansk Folkeparti virkelig bekymrede sig om disse pigers integration, ville de gå efter problemerne og ikke efter symptomerne, og hovedtørklædet kan være et symptom på mange problemer, på undertrykkelse, på religiøs fanatisme eller på, at pigerne har fået nok af højrefløjens evindelige kritik og derfor bruger deres tørklæde til en politisk markering. Men så er det det, vi skal tage fat på.

Forslaget er meget utiltalende. Det er i konflikt med konventionerne, fordi forslagsstillerne ikke nøjes med en fransk eller tyrkisk model og ikke kan dy sig for at fritage kalotter og kors. Hvad med den lille ble, som pædagogerne gik med, da jeg var barn, eller kasketten for korn og foderstof eller ungskuet i Herning, som signalerer bondekultur, eller politisk sympati for partiet Venstre eller tilknytning til religiøse grupper som KFUM og K? Er de mon fritaget eller ej? Det er blot en ud af de rigtig, rigtig mange grunde, der er til, at vi Socialdemokrater ikke kan støtte det her forslag.

Formanden:

Tak til fru Lotte Bundsgaard. Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti afviser beslutningsforslaget af grunde, som ligger tæt op ad dem, som ministeren fremførte, så det vil jeg ikke bruge min ordførertale på.

Jeg vil i stedet for bruge den til at sige, at vi ikke afviser, at det er et problem, at så mange piger og kvinder i Danmark bærer muslimsk hovedtørklæde, burka eller lignende, for jeg mener faktisk, at det er et problem. Det, der kan se ud som en banal sag, som menneskers ret til selv at bestemme, hvordan de vil være klædt på, stikker nemlig meget dybere. Det handler om unge kvinders personlige frihed og ret til selv at tilrettelægge deres liv.

Når to gymnasiepiger i Sverige efter en sommerferie pludselig møder op i burkaer, der kun lader øjnene fri, og meddeler skolens ledelse, at deres gud har påbudt dem det, eller når en ung kvinde i Danmark efter at have gået vestligt klædt fra den ene dag til den anden meddeler sin arbejdsgiver, at hun nu vil gå med tørklæde, fordi hendes gud påbyder hende det, og fordi hun er bange for ellers ikke at komme i himlen, så er jeg alvorlig bange for, at det er tegn på, at der er kræfter i indvandrer miljøerne, der ikke